

‘Ik mis lotgenoten in het ondernemen’

Groningse ondernemer Reitsema vertelt openhartig over ondernemerschap in het groen

In het Hoge Noorden viert Robert Reitsema van De Tuinassistent dit jaar zijn achtjarig bestaan. De 33 jaar jonge ondernemer heeft inmiddels vijf fte's op papier. Reitsema is eerlijk en open over de uitdagingen van het ondernemerschap. ‘Eigenlijk ben ik nu manager en ondernemer. Dat proces ben ik aan het ontdekken en dat gaat met vallen en opstaan.’

Auteur: Willemijn van Iersel

Ik word hartelijk ontvangen door Reitsema in zijn nieuwe kantoorpand aan het Hoendiep, een kanaal tussen Groningen en Zuidhorn. En wellicht nóg hartelijker door de gloednieuwe pup die Reitsema in huis heeft genomen sinds hij dit jaar fulltime op kantoor zit. De jonge ondernemer voltooide zijn hoveniersopleiding in Groningen. Daarna ging hij – misschien wel vanwege de maatschappelijke druk – door naar Van Hall Larenstein, voor de hbo-opleiding tuin- en landschapsinrichting. Met deze opleiding stopte hij na twee jaar. ‘Mijn klasgenoten konden goed leren van papier, maar hadden praktisch geen ervaring. Ik had er al een hoveniersopleiding op zitten en wist al veel, maar

het leren van papier viel me een stuk zwaarder.’ De opleiding sloot niet aan bij zijn behoeften als praktijkman.

Herwaardering (v)mbo

Reitsema: ‘Door mijn tijd bij Van Hall Larenstein heb ik een soort allergie opgelopen voor mensen die het over “niveau” hebben. Ik had vroeger heel erg het gevoel dat je minimaal hbo moest hebben gedaan. Daarom ben ik toen doorgestroomd.’ De Groninger denkt dat dit gevoel voortkomt uit het gebrek aan maatschappelijke waardering voor vakmanschap. ‘Waarom waarderen wij in Nederland praktisch vakmanschap niet meer? Ik hoor dit ook van

2 min. leestijd

mijn vrouw. Zij staat voor de klas op het vmbo. Die kinderen voelen zich soms ongezien en onbelangrijk.' Als werkgever kijkt Reitsema dus allerm minst naar de opleidingen en papieren van zijn medewerkers. 'Ik geloof in kansen.' Verder wordt er bij De Tuinassistent meer dan het cao-loon betaald. 'Dat moet ook, vind ik', aldus Reitsema.

Ondernemerschap

Reitsema is verfrissend open tijdens het interview. Hij vertelt dat hij in die acht jaar ondernemerschap langzaam volwassen geworden is. 'Ik ben nu eigenlijk manager en ondernemer in plaats van hovenier. Dat proces ben ik nog aan het ontdekken; het gaat met vallen en opstaan. Vorig jaar werkte ik nog deels mee in de tuin, maar daar ben ik mee gestopt. Ook hiervoor moet ik nog een vaste dagindeling ontdekken.' Hij geeft ook toe dat het ondernemerschap eenzaam kan zijn. 'Ik loop ertegenaan dat ik lotgenoten mis met wie ik kan sparren over het ondernemerschap. Ik heb het gevoel dat de hovenierssector op dat gebied nogal gesloten is. We hebben een mooi beroep en mogen daar wat mij betreft best wat opener over zijn.' Een ander kritisch geluid van Reitsema betreft de 'oude garde' in het vak, die behoorlijk vastgeroest kan zitten in bepaalde dingen. 'Ik ben een moderne en veelzijdige hovenier en wil daar ook de juiste waardering voor krijgen. Daar hoort een stukje zelfzorg bij, namelijk een financieel gezond bedrijf. Wij rekenen nu per uur 48 euro exclusief btw. Dit tarief is de afgelopen jaren aardig omhooggegaan.' Het klinkt het alsof Reitsema op financieel gebied weet waarover hij praat. 'Ik heb geregeld contact met mijn boekhouder en accountant om financieel inzicht te krijgen en ik werk met Snelstart en Simpul om dat overzicht te houden.'

'Ik mis lotgenoten om te sparren over het ondernemerschap'

Wellicht heeft deze gezonde financiële instelling te maken met zijn vader. Reitsema's vader is pensioenadviseur en werkt inmiddels mee in het bedrijf. 'Hij is nu 56 jaar en werkt zo'n drie dagen in de week bij mij. Ik heb hierdoor waarschijnlijk wel meer oog voor mijn pensioen dan leeftijdsgenoten. Ik wil op mijn 60e de deur achter me dicht kunnen trekken. Ik zeg niet dat ik het doe, maar ik wil het wel kunnen. Ik heb in mijn omgeving genoeg stratenmakers op hun 60e krom de bedrijfskantine in zien lopen. Dat klopt niet in Nederland; die moeten vaak doorwerken tot ze uit elkaar vallen.' Ergonomie is dan ook belangrijk bij De Tuinassistent. 'Als het met machines kan, dan doen we dat.'

Ambitie

Reitsema's ambitie is een bedrijf te hebben waarmee hij mooie dingen kan realiseren. 'Het gaat mij niet om een bepaalde bedrijfsgrootte of omzetcijfers. Ik hoef geen 20 man in dienst te hebben. Al moet je nooit nooit zeggen; voorheen zei ik altijd dat twee à drie medewerkers genoeg zijn, maar dat gaat ook niet meer op.' De nuchtere Groninger acht de beroemde spreuk van Pippi Langkous op zijn ondernemerschap van toepassing: 'ik heb het nog nooit gedaan, dus ik denk dat ik het wel kan.' Reitsema: 'Bij ondernemen moet je niet bang zijn en gewoon aanpakken. Ik zie in de hovenierssector veel zzp'ers, maar weinig ondernemers. De eerste groep bestaat uit zelfstandige hoveniers die altijd hetzelfde klusje doen, jaar in, jaar uit, en dat prima vinden. Ik ben als ondernemer altijd bezig met de volgende stap.'

'Ik wil op mijn 60e de deur achter me dicht kunnen trekken. Ik zeg niet dat ik het doe, maar het moet kunnen'

